

когá-то сѧ ѡдѣжѣ тѣтакъ-сѧ подѣръ стѣдѣни-тѣ: ѡ тогáва зѣви-тѣ катó ѡмъ сѧ оубѣли вѣлики-та раз-вѣлаетсѧ ѡли ѡтъ пѣи-тѣ, ѡли ѡтъ дрѣвѣ-тѣ нѣ-щѧ, коѡ-то гѣждамы въ оустѣ-тѣ . За ради товѧ трѣба да глѣдамы да не ѡдѣмъ нитò да пѣмъ мнò-го горѣши-тѣ, ѡ мнòго стѣдѣни-тѣ нѣщѧ, ѡ нѧй мнò-го трѣба да сѧ пѣмъ да не пѣмъ стѣдѣни когá ѡ-дѣмъ горѣши.

Не трѣба да ѡдѣмъ нѣкогá сѧмо зѣхъ нитò дрѣ-ви сѧдѣни нѣщѧ, коѡ-то лѣпнѣтѣ.

Тѣкъ катó познѣемъ чи ѣдинъ зѣвъ фѧналъ да ѡз-гнѣва, тѣтакъ-сѧ трѣба да го ѡзкорѣваемъ, за ради да не развѣли ѡ дрѣвѣ-тѣ.

Всѧкъ сѣтринъ ѡ подѣръ трапѣзѣ-тѣ (ѡдѣне-то) трѣба да сѧ промыѣамъ оустѣ-тѣ съ водѣ за ради да ѡзвѣдимъ ѣниѧ нѣщѧ, коѡ-то сѧ ѡстѧли ѡтъ ѡдѣне-то, ѡли сѧ ѡстѧли помеждѣ зѣви-тѣ ѡли сѧ залѣпнѧ-ли ѡтъ нѣхъ. Трѣба ѡще да трѣмъ не сѧмо зѣви-тѣ сѧ но ѡ вѣнцы-тѣ съ ѣднѣ вѣрѣ (ѣтѣнѣ), но да не ѣ мнòго корѣва: трѣба да ѡтѣвѣваемъ вѣрѣ-тѣ коѡ-то сѧ напѣрѣвѣ ѡтъ чикѣнѣ-тѣ на дѣви-тѣ сѣиѣ, зѣ-щò-то тѣѧ мòгатѣ да повѣрѣдѣтѣ вѣликиѣ тѣ на зѣ-ви-тѣ, ѡ да ги расклѣтѣтѣ, ѡ зѣщò-то такѣвы-тѣ сѣкогá напѣнѣтѣ ѡ раскѣрѣватѣ вѣнцы-тѣ.

Когá-то вѣрѣмъ вѣшерѣчѣни-тѣ прѣвила на рѣд-ко ще ѡмамы нѣждѣ ѡтъ зѣвиѣнѣ-тѣ прѣхъ . Но когá-то зѣви-тѣ ѣстѣственно сѧ закѣрѣватѣ ѡтъ трѣ-гѣ, какѣ-то сѧ сѣдѣва на мнòго чѣловѣцѣ, тогáва ѣ полѣзно да ги трѣмъ сѧкъ сѣтринъ съ послѣдно-